

Volem l'ESO a les Coves

Per fi s'ha acabat l'hivern. S'ha fet especialment llarg des del 14 de febrer, data del primer robatori. Ha estat molt pesat dormir amb un ull obert i pot ser amb l'altre també. Alguns veïns han fet de serenos (i fent broma no ho estaven); d'altres hem pagat molt més del rebut de la llum, perquè no gosarem apagar-la i a ben segur que molts tindriem quelcom a contar, si volguérem.

La decepció va acabar d'atrapar-nos quan ens vam assabentar que també l'escola havia rebut la visita dels lladregots. Es van emportar els ordinadors de l'aula d'informàtica i també els diners que durant aquella setmana havien portat els xiquets per una excursió.

Els pares i mares teníem eixos dies el cap ben calent per l'assumepte de l'ESO. I és que ens hem posat al cap que volem que les Coves no baixi en cap concepte el nivell que ara té; en tot cas volem que pugui.

No només estem en aquesta tasca els pares dels alumnes, sinó que, a més a més, tota la immensa majoria del poble: famílies amb fills que ja van acabar els estudis, gent que no té fills, empreses de tota mena, entitats bancàries, culturals i, per descomptat comptem també amb el suport de tots els que viuen fora de Les Coves però que tenen el cor i una caseta ací.

El dia 23 d'abril van vindre reporters de Canal 9 per tal de gravar unes imatges pel tema del robatori. I van aparèixer una gran quantitat de persones, d'una manera espontània, com si tots volguessin fer sentir seua la veu, un crit que demanava: "VOLEM L'ESO A LES COVES", i que estem disposats a organitzar-nos i posar-nos a treballar.

El pati de l'escola es va omplir de gom a gom de dones que van apagar el foc que calfava el dinar i que van anar a cridar les veïnes, a les tendes i carnisseries, a les panaderies; de tots els racons, de totes les cases van acudir a protestar perquè volem continuar veient pels nostres carrers xiquets amb

motxilles a l'esquena, agarrats de la mà de sa mare, amb una coca de sal i anant cap a l'escola com hem anat nosaltres, els nostres pares i fins i tot els nostres avis.

El personal del Centre de Salut va acudir gairebé en ple; ens vam alegrar molt també de vore'ls al nostre costat, sent tots forasters. També es va parlar eixos dies que volen endur-se les urgències del Centre de Salut. Com deia una cançó: "...no ens mouran..."

Un xicot estava ben cremat per tot açò i també pel tema que, abans, els llauradors arreglaven els papers de "zona desprotegida" ací al nostre poble, i ara també cal anar a un altre lloc.

Encés com estava per tot açò, va assegurar que animaria els companys ramaders a portar els ramats i tancar-los a "Urgències".

Era emocionant vore gent de diferents idees polítiques, de totes les edats amb una mateixa idea: **CAL FER ALGUNA COSA PEL POBLE.**

Ningú no mirava el rellotge, no hi havia pressa perquè estàvem treballant tots a una per a nosaltres i per a tots.

Les càmeres de Canal 9 i el diari "Mediterráneo", van cobrir la informació, però a algú li va parèixer que aquesta demostració d'unitat davant d'un problema, era perillós publicar-la i la "nostra televisió" va oblidar la gravació en qualsevol arxiu ben amagat.

Moltes gràcies a tota la gent que va acudir i als qui ho hagueren fet però no van poder. Mantenim-nos units per aixecar Les Coves, serà bo per a tots.

Un grup de mares del col·legi de les Coves

P.D.: Els que van assistir a l'última assemblea de l'AMPA comprendran que este article es va escriure abans.